

[Hanne Reintoft.]

endda, men er selvfølgelig bekymrede ved at høre, at lovforslaget ikke kan gennemføres, og måske se muligheden for, at det bliver skubbet ud år efter år i denne vanvittige og for befolkningen meget skadelige sparedille, der har ramt så mange. Men som sagt vil vi positivt gå ind i det. Vi synes, det er et fremskridt, og vi synes, det er rart, at det kommer netop på et tidspunkt som dette.

Arnfast (CD):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men kun tilsige vores støtte også fra centrum-demokraterne til arbejdet med dette lovforslag, som vi finder er opmuntrende og nødvendigt. Det er jo, som det er blevet sagt flere gange, et spørgsmål om formidlingen, og den kan man da kun støtte. Vi er også glade for, at der også lægges et vist ansvar på amterne ved denne decentralisering.

Så må vi også sige, at vi i hele forslaget finder et betydeligt hensyn til den nyere musik, og det var måske ikke det, den kulturelle fond hele tiden havde hjulpet med hele vejen igennem. Vi håber, at denne interesse og denne mulighed for at hjælpe den nyere musik vil føre til en større forståelse og dermed måske også lyst til at opleve musikken selv, en anden form for musik.

Samtidig behandler vi jo et lovforslag, der betyder, at jeg personlig mister mit arbejde på dette område. Det kan jeg da med glæde; jeg synes, jeg har travlt nok. Men jeg skal da ikke gøre det uden at sige, som det er blevet sagt også fra flere andre ordførere, at jeg er lidt betænkelig ved, at KODA-ordningens penge nu direkte skal ind under Statens Musikråds styre.

Birgitte Oxdam (V):

Jeg vil gerne have lov til helt på egne vegne at knytte et par bemærkninger til det foreliggende lovforslag. Det er nemlig for mig et af de frydeligste lovforslag, der har set dagens lys i folketinget, siden jeg blev valgt ind den 9. januar 1975.

Vi har i dag en række kulturelle tilbudslove, vedtaget med venstres stemmer, som på det fortrinligste støtter de forskellige grene inden for vort kulturliv ud til landets yderste grænser. Vi har imidlertid gennem

de seneste år kunnet konstatere en himmelråbende mangel på en lov om støtte til musik, og her er forslaget så.

Lovforslaget sigter i første række på at skabe rimelige rammer for de svagt stillede områder inden for dansk musikliv i dag. Jeg glæder mig her over den øgede støttemulighed, der nu kommer, for vort amatørmusikliv, den nyere musik, ungdomsmusikken og endelig den støtte, der nu skal ydes til vore musikforeninger af alle slags, som hidtil hinsides det fornuftige har opretholdt livet.

Der er én ting, der ligger mig på hjerte. Det er som folketingsmedlem at rette en tak til Statens Musikråd. Det er Statens Musikråd, som har stået fadder til dette musiklovforslag. Den vilje, der inden for dette råd har været til at bøje vidt forskellige musikinteresser sammen til et hele, har været forbilledlig.

Med disse ord vil jeg gerne ønske musiklovforslaget god vind.

Ministeren for kulturelle anliggender (*Niels Matthiasen*):

Ja, jeg ved næsten ikke, hvad man kan ønske sig mere som minister ved en førstebehandling af et nyt lovforslag.

Jeg kan helt deltage i de sidste bemærkninger, som min kollega, fru Birgitte Oxdam, rettede til musikrådet. Jeg kan måske lidt utraditionelt sige, at denne tak for så vidt også må gælde den udmærkede sekretær, musikrådet havde i mange år, indtil vedkommende blev optaget af andet alvorligt arbejde, nemlig her i salen, nemlig fru Birgitte Oxdam.

Så skal jeg blot sige, idet jeg takker alle ordførere for den modtagelse, lovforslaget har fået, at det, der måske også gør det særlig spændende, er, at det er første gang, vi får en musiklov. Det er det første forslag. Det er altid mere spændende end de mange revisioner, det må man nok erkende, når man står over for noget helt nyt, noget spændende, som man har haft behov for, og hvor det også har taget lang tid at skabe, skal vi sige forståelse for dette behov, både inden for og uden for denne sal.

Nu er det sket, og jeg har en fornemmelse af, at vi selvfølgelig med de ændringer, der kan komme, de bemærkninger, der kan